

Handout Aflevering 6 – De kerk als Bruid van Christus

Als 'bruid van Christus' zijn we geroepen Hem lief te hebben en ons voor te bereiden op onze ontmoeting met Hem. Hoe kunnen we ons in deze maatschappij nog rein bewaren voor Hem? Dat is een hele uitdaging. Maar...hoe kan de kerk de bruid van Christus zijn, staat Israël dan helemaal aan de zijlijn?

- **De bruid van Christus, Israël of de kerk?**

Er is veel onduidelijkheid over de vraag, wie nu wel de 'bruid van Christus' is. Sommigen menen dat het hier om Israël gaat, anderen denken aan de kerk. De Here God is een huwelijksrelatie met Israël aangegaan, die op de berg Sinai bevestigd werd. Israël werd echter aan de Here ontrouw en gaf zich over aan andere goden. Toch werd Israël niet verworpen en werd uit deze onvruchtbare relatie de mooiste vrucht geboren: de Here Jezus! De Here Jezus heeft zich, na de verwerping door Israël, aan de gemeente verbonden en is haar hemelse Bruidegom geworden, die zijn bruid tot Zich zal nemen. Als de Here Jezus in heerlijkheid zal wederkomen, zal Israël een rouwklacht aanheffen, als over haar enige Zoon. Zo zien we dat de relatie tussen Israël en de Here God een **man-vrouw** relatie is en tussen Israël en de Here Jezus een **moeder-zoon** relatie.

- **De Joodse bruiloft**

De Joodse bruiloft voltrok zich heel anders dan de bruiloftsfeesten, zoals wij die kennen. Zo weten we van Abraham die zijn knecht Eliëzer er op uit stuurde om voor zijn zoon Isaak een vrouw te zoeken. In Genesis 24 kunt u er alles over lezen. Maar hoe gebeurde dit allemaal in de tijd van de Here Jezus?

- ✓ Vader en zoon gingen naar het huis van de bruid voor de huwelijksonderhandelingen.
- ✓ De bruid gaf toestemming aan haar vader de deur open te doen en nodigde hen voor de maaltijd uit (door de bruid bereid).
- ✓ Bij een positieve kennismaking werd het huwelijkscontract (Ketoeba) opgesteld en de bruidsprijs bepaald en betaald.
- ✓ Bij overeenstemming werd de bruid erfgenaam van de aanstaande bruidegom en werd als bezegeling de laatste beker gedronken, waarbij de bruidegom zei, deze niet meer te drinken tot op het bruiloftsfeest.
- ✓ Hierna vertrok de bruidegom, nadat hij aan de bruid allerhande geschenken gegeven had.
- ✓ Meestal duurde het ongeveer een jaar voor de bruiloftsdag aanbrak. Tot die dag had de bruidegom te tijd om het bruidsvertrek en de toekomstige woning gereed te maken.
- ✓ In de tussenliggende tijd bedekte de bruid haar aangezicht met een sluier wanneer ze naar buiten ging, als teken van haar ondertrouwde positie. Ze had de taak om zichzelf als maagd rein te bewaren (zie 2 Korinthiërs 11 vs.2), aan de reinigingsrituelen deel te nemen (Mikwa) en haar witte bruidskleed te weven (Openbaring 19 vs.8).

- ✓ Wanneer het bruidsvertrek en de toekomstige woning gereed waren, gaf de vader van de bruidegom het sein om naar de bruid te vertrekken. Niemand wist precies de tijd, alleen de vader wist het moment en mocht dit bepalen (Marcus 13 vs.32).
- ✓ Vóór de feestelijke optocht uit rende de vriend van de bruidegom met een sjofar en kondigde daarmee de aankomst van de bruidegom bij de bruid aan.
- ✓ De optocht bleef op afstand van het huis van de bruid stilstaan, waarop de bedienden de bruid met een soort draagstoel uit het huis 'ontvoerden' (letterlijk 'weggristen' en in de optocht naar het huis van de Vader van de bruidegom brachten).

In deze Joodse bruiloft zien we veel herkenbare gebruiken die we in onze relatie met de Here Jezus terugzien!

- **Dit geheim is groot**

In Efeziërs 5 vs.22-33 wordt het huwelijksleven vergeleken met de relatie tussen Christus en de gemeente. Mannen en vrouwen die moeite hebben om de Bijbelse richtlijnen voor het huwelijk te aanvaarden zullen ook moeite hebben om de relatie tussen Christus en de gemeente te begrijpen. Wanneer een vrouw weigert haar man als hoofd te erkennen, hoe kun je dan wel Christus als Hoofd van de gemeente aanvaarden?

In genoemd gedeelte lezen we hoe Christus zijn gemeente liefheeft, haar heiligt en reinigt, om zo op de dag van de grote bruiloft de gemeente stralend, zonder vlek of rimpel te ontmoeten. Zoals een man zijn vrouw als zijn eigen lichaam liefheeft en het voedt en koestert, zo voedt en koestert Christus zijn gemeente, *omdat wij vlees van zijn vlees en been van zijn been zijn* (5 vs.28-30 Staten Vertaling).

Zo riep Adam het ook uit toen hij voor het eerst Eva zag: *'dit is nu eindelijk been van mijn been en vlees van mijn vlees'* (Genesis 2 vs.23). Dit werd voor Adam pas mogelijk gemaakt, nadat hij eerst in een diepe (dood)slaap terechtwam, waarbij zijn zijde geopend werd en de Here God een rib wegnam om daaruit Eva te bouwen. Op dezelfde manier is de gemeente voortgekomen uit de dood van Christus, bij wie ook zijn zijde geopend werd, waaruit het bloed der verzoening en het water des levens vloeide.

De conclusie die Paulus trekt is: *'Daarom zal een man zijn vader en moeder verlaten, en zijn vrouw aanhangen, en die twee zullen één vlees zijn'*, een vers dat vijf keer in de Bijbel geciteerd wordt! Vandaar het grote geheim, mysterie, dat Paulus hieraan verbindt: *'Ik spreek met het oog op christus en de gemeente'*.

Gespreksvragen:

1. Lees Efeziërs 5 vs.22-33 eens aandachtig door.

2. Waarom spreekt Paulus hier van een '*groot geheim*' (zie ook Efeziërs 3 vs.1-13 en Kolossenzen 1 vs.25-29)?
3. Wat doet Christus voor zijn gemeente?
4. Op welke wijze heeft de Here Jezus zijn Vader en Moeder verlaten en waarom?
5. Wat betekent het om '*been van zijn been en vlees van zijn vlees*' te zijn?
6. Welke doel heeft de Here Jezus voor ogen met de gemeente?